

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiæ Moralis præcipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quovsque diuinatio per somnia licita esse possit. Punct. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

Restat ergo, ut ea possit cognoscere auxilio Dei, vel ope Daemonis. Deus autem, ut hec dictum est non se immisceret his vanis, futilibus, falsisque regulis Astrologia. Ergo ope daemonis ea cognoscet. Non quia ipse dæmon ex alterum aspecto colligit quid homo liberè factus sit, hoc enim est impossibile: sed quia ipse dæmon, ut ait suam commodet, & discipulos ad se perturbat in malumque confitentes sub regulis Astrologie futura prædicet, quia tamen ipse, ut sic prædicta fuerint, manum apponit. Quare illis regulus viens ac occulte cognoscenda tacite salem dæmonis auxilium invocat.

3. Quocirca solum est difficultas; an licet ex aliis his futuros eventus, & occulte facta prædictere non certò, sed probabilitatem tantum. Affirmant Caetan. 2.2. q.95. art. 5. paulo post prime pium, ver. in articulo eodem, & in fine. Valen. diff. 6. q.12. p.3. vers. 3. Martini. Delio lib. 4. disquisit. mag. cap. 3. q.1. concil. 2. Tolent. lib. 4. sum. c. 15. n. 6. Et moueri possunt qui naturaliter vniuersitate suam naturalem proportionem, & inclinationem sequitur, sed haec inclinationem altra non leuiter conducunt. Ergo ex illis saltem probabilitate vniuersitate facta enunciari possunt.

Dicendum ergo est: ex solis astris hæc prænuntiare absolute, tamen non certò prænuntiare, est superficie; quia ex aliis humana industria deduci non potest cognitione probabilis horum eventuum. Tum quia non possunt omnia astra concurrence cognosci, & quæ cognoscuntur, impedit superfluum cognoscere. Tum quia alia sunt causa immediate liberiorum effectuum, sed ad summum naturalium inclinationum. Tum quia ab aliis causis subtilioribus eorum influenza expissimè impediret. Tum & præcipue quia contra propriam proportionem, & inclinationem peruersem vniuersique Dei auxilii adiutorum procedit. Non ergo ex regulis Astrologie investigari potest cognitione probabilis; alias non dicitur Ieremias cap. 19. *A signis Cœli nolite timere: quia rident gentes quia leges populorum vanæ sunt:* nam si ex aliis cognitione probabilis futurorum eventuum haberi posset, neque essent vanæ leges populorum, sed prudentes; neque irrationabile, & vanum sed potius prudens illa timere. Cum ergo ex solis aliis cognitione probabilis haberi non posset, restat, ut illam habeas ex doctrina dæmonis, & eius auxilio: cum ex Dei revelacione clarum sit illam non haberi: Sic valent. 2.2. diff. 6. q.12. part. 3. vers. si autem huiusmodi. Martin. Delio lib. 4. disquisit. mag. cap. 2. quæf. 3. Suarez tom. 1. de Relig. lib. 2. de superfl. c. 11. numer. 3. Sanchez lib. 2. decalog. cap. 38. num. 33. Leffius lib. 2. cap. 42. ab 6. num. 42.

6. Dixi, si ex solis aliis hæc prænuntiare probabilitate: nam si solum tenissima conjectura, & quæ inclinationem ab aliis imprimis non excedit, non videtur superstitione esse, ut supponunt supradicti Doctores; at hæc conjectura cum testimonium sit, non est sufficiens ad iudicium de eventu futuro absolute scendit. Quid non solum ex astis, sed etiam ex aliis circumstantiis temperaturæ hominis, & conditionib; consuetudinis in operando lati non prænuntiare futuri eventus probabilitate, non videtur superstitione esse: quia non absolutè, & infallibiliter prænuntiantur, sed sub illa conjectura, & probabilitate, quæ in tali complexo causatum videtur contingere. Sic Suarez. & Sanchez. super.

7. Maior autem dubitatio est: ex motu Sixti V. etiam hæc prædictio conjecturalis quantumvis tenissima prohibetur, non solum pro foro externo, & iudiciali, sed etiam pro foro conscientiae. Affirmat Sanchez lib. 2. cap. 38. num. 34. Salas 1. 2. q. 9. art. 5. tract. 5. diff. 2. sed. 3. num. 36. Jacob de Graffis lib. 2. quæf. 3. decif. cap. 5. n. 19. quibus videntur conscientie Fauzac. de kereti q. 18. n. 59. Probat: quia Sextus V. statuit, ut contra facientes iudicium, & nativitas hominum quibus defuturis contingentibus successibus fortuitaque casibus, aut actionibus ex humana voluntate pendebitis aliquid eventuum affirmare audeant, etiam si id certò non se affirmare astant, aut proteluntur, &c. inquirunt inquisitores, procedant, & in eos severius Canonici poenis, & alius corum arbitrio animaduertantur. Ergo quæcumque affirmatio etiam conjecturalis videtur prohibiti. Deinde quia in supradicto motu excipiunt solum cognitione astrorum, quæ Agriculturæ, navigationi, & rei medicinae deseruit potest, sed exceptio firmat regulam in casibus non exceptis. Ergo cognitione futurorum eventuum quæcumque si prohibita est. Neque valet dicere hanc cognitionem Agriculturæ, navigationi, & medicinae deseruentem excipi, quia hac certa haberi potest, futurorum autem eventuum incertissima. Nam etiam pro navigatione, Agricultura, & medicina arte incerta est ex aliis cognitione. Iten hic modus prædictendi futura etiam sub dubio præberet non levem occasionem deceptionis: putant enim audientes sub illa diuinatione proferri ad dissimulandam malitiam diuinationis, non quia de facto vera non putetur, quia ab ipsis prædicatorum.

8. Nihilominus mihi probabilius appetet hanc conjecturam, dubiam, tenuissimamque præditionem in supradicto motu proprio non prohiberi, quia in ipso motu proprio nulla

Ferd. a Castro Sum. Mor. Pars III.

de novo fertur prohibicio, sed quod iure diuino, & canonico prohibitum erat, denudò prohibetur, ut constat ex toto processu illius constitutionis, & precipue ex illis verbis: Nos igitur, qui pro nobis pastoralis officij munere fidei integratam inviolatam consecrare debemos, & animarum salutis propriece, quantum diuina gratia adjuvare possumus, ex patente charitatis viceribus optamus, damnantes, repobantes, omne genitum diuinationum, quæ diabolo auctore ad fidelium deceptiōem à prædictis curiosis, vel perditis hominibus fieri soleat. Ecce quomodo solum penitentiālē diuinationem a diabolo inueniat prohibere Pontificis intendit: & tradit optimè Caetan. 2.2. q.95. art. 5. Valen. diff. 6. q.12. p. 1. in fine. Ergo conjecturalem solum præditionem futurorum eventuum non intendit Pontificis prohibere; addit: hæc conjecturalis, & dubia prædictio futuri eventus, non est prædictio illius abolute, sed solum est prædictio illius sub quadam tenissima conjectura contingenti, quod potius est prædictio contingentiæ quam effectus, & ita hanc præditionem in foro conscientie licet sentire videatur Suarez. tom. 1. de Relig. lib. 2. de superfl. c. 11. n. 3. O. Valen. 2.2. diff. 6. q.12. p. 1. in fine. & p. 3. col. 3. vers. si autem. Martin. Delio disquisit. mag. lib. 4. cap. 2. q. 3. & cap. 3. q. 1.

9. Neque obstant contraria. Facto enim in foro externo punitios esse Astrologos iudicatores, qui futuros eventus, & res omnes manifestant, tamen proteluntur se non certo ea prædictere; quia taliter tamquam verisimilia, & probabilitia manifestant, quod nullo modo fieri potest. Et quia presumuntur ad occultandam suam malitiam ea forma prænuntianda vti. Quocirca raro à culpa mortali excusari potest quilibet ex aliis conjecturalis prædictio quantumvis dubia; quia nunquam talis præsumitur, sed potius creditur firmitatem habere. Ad confirmationem dico permisum esse Astrologia artem circa navigationem, medicinam, aliasque res naturales s; & prohibitum circa contingentiæ: at prædictio futuri eventus sub contingentiæ non videtur prædictio tam futuri contingentiæ, quam necessarij, cum non tam prædicta eventus, quam illius contingentiæ. Addit: in supradicto motu proprio permissione esse Astrologia artem circa temperaturam, inclinationem, & proportionem viuentis, ut expresse notauit Suarez. diff. 1. n. 12. Ergo sola prædictio futuri eventus, vel occulti facti cum maior certitudine, quam ex aliis haberi potest, prohibita est. Ergo non illa tenissima conjecturalis prædictio, quæ potius ex inclinatione, & temperatura viuentis, quam ex alio capite colligitur.

10. Ex his inferitur quid dicendum sit de his, quos Zahories vocant: & placet resolutio Sanchez. lib. 2. in decal. cap. 38. n. 37. scilicet quidem superstitiosos, si visu corporis dicant se penetrare corpus opacum, quale est terra, & que ibi sunt abscondita cognoscere, quia cum hæc cognitione humana potentia fieri non possit, efficiunt ope dæmonis haberi. At si ex effectibus sensibilius apparuerint, ut ex aliqua herba, & vaporiis, aut exhalationibus naturaliter thesaurorum, vel venia prædicant, superstitiosum non erit, quia non ex mediis in proportionatis cognitionem inveniunt, neque aliiquid quod humana potentia cognosci non potest prænuntiatur.

P V N C T V M . V.

Quousque diuinatione per somnia licita esse possit.

S V M M A R I V M .

1. *Expenduntur causa somniorum.*
2. *Ex somnis temperatura corporis, illiusque mores, & affectiones conjectare nullum est peccatum.*
3. *Inveniatur à qua causa somnia prænuntiantur, an à Deo, vel male spiritu, an ex dispositione corporis licitum est.*
4. *Sed nimis est difficile in hac re sententiam ferre.*
5. *Expenduntur aliqua conjectura somniorum, quæ à Deo immittantur.*
6. *Quoties probable non est somnum esse à Deo, peccatum grave est ex illa præstationem futuri eventus, vel alius effectus occulti colligere.*
7. *Credere aliquantum somno, seu aliquantum ex illo timere aduersum, non videtur gravis peccatum.*

1. *D'ius Thom. communiter recepus, 2.2. q.95. art. 5. quadruplicem causam somniorum enumerat: dupl. corporalem, dupl. spiritualem. Corporales sunt, tunc interior, tunc exterior; interior, principia causa naturalis somniorum est, dispositio, affectio corporis humani, si enim abundat sanguine late somnia contingunt, si abundat spermatite, turpia representantur, si acta bilis dominatur, tristitia cogitat, si bilis flava viger, pugno, rixæ, & lites se offrent, si phlegma*

B b

De Superstitione, eiusque speciebus.

290

phlegma redundat, fontes, flumina; imbre, prataque vi-
rentia occurunt; si fit laborat, se bibere cogitat, si fame, epu-
las apprehendit: quæ omnia latè profectus Gregor. Nyssen.
libr. de hominis opificio, cap. 13. Isidor. lib. 5. sentent. 1. cap. 6.
Gregor. lib. 4. Dial. cap. 48. Exterior causa corporalis somniou-
rum est corpus circumstant, vel coeli temperies quæ aliquan-
do solet dormientis phantasiæ ita immutare, ut ad illius simi-
litudinem somnia succedant. Spirituales vero causa somniou-
rum vna est intrinseca, alia extrinseca. Intrinseca est cogi-
tatio præcedens in vigili & habitus ex ea genitus: cauila
in phantasia similes representationes. Nam inquit D. Au-
gust. lib. de spiritu. & anima c. 23. Secundum studia quæ
quisque exercuit somniat, & solitarum artium simulacra in
phantasia mentis impeltae apparent in somnis. Extrinseca enim
vel est bonus, vel malus spiritus: sapè enim à spiritu bono som-
nia immutuntur, non solum piis hominibus, vt Ioseph, Ia-
cob, Daniel, & aliis, sed etiam secleratis, vt Pharaoni, & Na-
buchodonosor, ali quando à malo spiritu causantur dæmoni enim
vix habet (Deo sic permittente) humores permutterandi & permiscendi: quibus se permixxit somnia sibi placita im-
mitie: quibus sic possit:

2. Dico 1. nullum est peccatum ex somnis temperaturas
corporis, illuc mores, & affectiones coniectare; quia
coniectas ex effectibus causas, à quibus naturaliter proveni-
scit faciunt medici, vt humorem prædominante infirmi cog-
noscant, vt constat ex Hippocrate, lib. 6. epidemior. & lib. de
insomniis & Galeno, lib. de praefatio ex insomniis, & lib. 3.
de locis male affectis, cap. 4. sicut Azot. i. p. instit. moral. lib. 9.
cap. 17. post princip. Lessius lib. 2. de instit. cap. 43. dub. 8.
n. 55. Nauar. sum. cap. 11. n. 33. Sanch. lib. 2. in decal. c. 38.
n. 55. Suan. t. 1. de Relig. lib. 2. de superfl. cap. 13. num. 6.

3. Dico 2. Inveftigare à qua causa somnia proueniunt, an
ex dispositione corporis; an à Deo vel malo spiritu licetum
est: quia in hac inuestigatione solum intenditur cuiusdam ve-
ritatis cogitatio, qua virtus effe potest ad vitam compen-
dam, exemplique antiquorum patrum somnioum causas
inuestigantium id confirmari potest. Sic Pereira, lib. 1. in Dan.
2. 6. & de Magia, lib. 2. q. 7. Sanch. lib. 2. in decal. c. 38. num. 50.
Suan. cap. 13. num. 6.

4. Dico 3. Discernerà à qua causa somnia proueniunt, an à
causa naturali, an à Deo, vel malo spiritu, difficultimum est:
cum enim à qualibet ex his causis possit prouenire, quis vale-
bit discernere, à qua somnia prouenia? Suan. cap. illo num. 7.
Valen. disp. 6. q. 12. part. 3.

5. Dico 4. Ad coniecturandum an somnia aliquos futu-
ros eventus significantia à Deo sint, aliqua media desumi pos-
sunt ex modo somniorum, ex dispositione, quam reliquant,
& ex fine ad quem impellunt: si enim somnia in honesta sint,
vel ad malum impellant, aut animum turbatum reliquent,
repudium, & indispositionem ad virtutem: clarum est à malo spi-
ritu immitti. At si somnia honesta sint, & promptissim homini-
num reddant ad benē operandum, indicium est à Deo pro-
uenire, non tamē est certum, cum sapè dæmon in Angelum
lucis se transfigurare, vt facilius postea decipiat. Valent. 2. 2.
disp. 6. q. 12. part. 3. ad finem. Lessius lib. 2. cap. 43. dub. 8.
num. 52. Bonac. disput. 3. de primo decal. præcepto. 9. 5. p. 3.
num. 7. Sanch. cap. 38. num. 52. Suaner. cap. 13. num. 24. Eue-
nire autem aliquando effectum, prout somnia effe represen-
tam, indicium non est fasile à Deo somnum immisum. Tum
qua casu euenire potuit. Tum quia sapè dæmon procurat, vt
sic eueniat, vt facilius possit hominem decipere, iuxta illud
Deuteronom. 13. Etiam dixerint vobis, & ita euenierit, non
creditis. Quapropter consilio confessio, vel viri prudens
in hac parte standum est, neque propterea iudicio fidendum, vt
bene dicit Sanch. cap. 38. num. 52. Suan. cap. 13. num. 24. Lessius
cap. 43. dub. 8. num. 51. Si autem confessio, vel viri prudens
iudicium ferat probabile esse à Deo prouenire, poterit illi sibi
habere, & secundum illud operari. Sic Suan. d. n. 24.
Sanch. n. 52. Quod si facta inuestigatione adhuc dubium est an
sint à Deo, reputanda est à causa naturali, & nullam signifi-
cationem habent, quod si aliquid significant, timendum est à
dæmoste immissa esse: quia Deus cum aliqui à per somnum si-
gnificare intendit, solet talibus circumstantiis somnum venire;
vt somniante certum reddat de divisione. Suan. cap. 13. n. 20.
Sanch. num. 52.

6. Dico 5. Quories probabile non est, somnum esse à
Deo, peccatum graue est ex illo prænorionem futuri cuentus,
vel aliquius effectus occulti colligere: Sit tradunt omnes Do-
cetes suprà relati Suan. num. 25. Sanchez num. 53. Lessius
n. 52. Azot. lib. 9. cap. 17. circafinem. Valen. disput. 6. q. 12.
punct. 3. vers. tertio quod somnia. Ratio est: quia somnum
non potest esse à causa naturali, & nullam signifi-
cationem habent, quod si aliquid significant, timendum est à
dæmoste immissa esse: quia Deus cum aliqui à per somnum si-
gnificare intendit, solet talibus circumstantiis somnum venire.
Ergo peccatum grauissime. Hinc sit grauissimum esse peccatum
superstitionis, si per somnum proutes prænorionem futuri

eventus, vel effectus occulti, qualiter procursabant geni-
les, se tali situ, & dispositione ad somnum præparantes, ve-
lenti occulti reuelarentur: procuras enim à dæmoste instrui,
rameti dicas nolle ab eo intrui; sed à Deo, qui facto ipso,
quod vanum est, dæmonem inuitas: sic Suan. lib. 2. de super-
fl. cap. 13. num. 20. Sanch. lib. 2. decal. cap. 38. num. 53. Les-
sius lib. 2. c. 43. dub. 8. num. 54. Bonac. disp. 3. de primo decal.
præcepto. 9. 5. p. 3. num. 6.

7. Dico 6. Credere aliquiliter somnio, seu aliquiliter ex
illo timere aduersum, vel sperare prosperum, non videtur gra-
ue peccatum, quia cum à Deo possit esse (tamen reguaret
si occasionem præberet aliquis, suspicionis. Sic Lessius
num. 53. Sanch. n. 25. Ex quo fit te abfque peccato graui pos-
se ob somnum habitum aliquando opus facere, vel omniteme,
modo non sit contra aliquod præceptum: Sic Lessius, & Suan.
suprà, cum Nauar. c. 11. n. 33. Caetera verba somniorum obver-
ratio. Dixi aliquando: nam si continuo ex somniis ad operan-
dum mouerteris, à peccato graui non esculauso: quod
tunc conuinceris si dem somniis adhibere maiorem, quam par-
est. Sic Lessius, & Suan. suprà.

P V N C T V M VI.

Quousque diuinatio per sortes licita sit,

S V M M A R I V M.

1. Sortes miti possunt ad aliquid faciendum, vel ad viri-
tatem occultam cognoscendam. Vide sortes alia sunt
diuinaria, alia consultoria.
2. Sortes diuinaria licent excepto casu electionis Ecclesi-
astica.
3. Enumerantur plures casus, qui dirimi possunt sortiis.
4. Aliquando per accidentem illicite sunt he sortes diuinaria.
5. Qua ratione in electionibus Ecclesiastica he sortes prohibi-
tae sint, an in qua ex iure tantum possit in naturali.
6. Quid si duo aequalib[us] suffragii elegantur ad beneficium,
an hac electio sortibus terminari possit. Negantur
respondendum est.
7. Qua ratione lis beneficialis sortibus dirimi possit.
8. Non est prohibita electio per sortes ad officia ciuilicia, &
facularia.
9. Electio ad officia, & beneficia Ecclesiastica per sortes fa-
cita, an sit inutilis? Sub distinctione respondetur.
10. Sortes consultoria licita sunt, si debito modo sunt.
11. Expenduntur conditions necessaria ad eorum honestatē.
12. Sortes diuinaria semper sunt illicita.
13. In his sortibus diniutoriis plura solent crimina misceri.

1. A d duplice siue sortes miti possunt, vel ad ali-
quid faciendum, vel ad veritatem occultam cognos-
cendam. Ex quo duplice sunt sortes distinguuntur. Aliæ vocan-
tiu diuinaria, aliæ consultoria. Que ad aliquid faciendum dis-
tinguntur: quia illis possunt us in diuinum, & ambiguum mol-
lis competens diuinatur, & vni illorum applicatur. Consulto-
ria, fei diuinatoria sortes sunt: quibus Dei vel dæmonis vo-
luntas exquiritur, vt quid faciendum si manifestent. Si di-
voluntas exquiratur, consultoria sortes dicuntur, si autem
dæmonis, diuinatoria sortes appellantr. Quapropter triplices
sortes Doctores distinguunt, diuinaria, consultoria, & diuinato-
rias: sic D. Thom. ab omnibus recepus. 2. 2. g. 95. art. 8.

2. Dico 1. Sortes diuinarias per se licitas esse excepto casu
electionis Ecclesiastica sic post alios antiquiores docent
Azot. part. instit. mor. lib. 9 cap. 21. g. 7. Suan. de Relig. lib. 2.
de superfl. c. 13. n. 3. Sanchez lib. 2. in decal. c. 3. n. 53. Lessius
lib. 2. de instit. cap. 43. dub. 9. num. 58. Bonac. disp. 2. de primo
decal. præcepto, quæst. 5. punct. 2. num. 12. Ratio est: quia
huiusmodi sortes non allumuntur ad inuestigandum aliquod
occultum, vt quis beneficium consequatur, quod molti
habere non possunt. Hoc autem per se licitum est, & sapè
conuenientias ad lites dirimendas. Debet tamen fieri ab eo, qui
potest etiam habet beneficium concedendi; quia fors non con-
cedit beneficium, sed voluntas sortem mittens illud concedit
posta illa sortis contingentis condicione.

3. Hinc sit licitum esse controvæsiam aliquibus hereditatis,
legati, & similis sorte dirimi ex multo litigantium contentu;
quia est quidam contractus equalis, in quo vndequeque
cedit iuri præsenio, si lors alteri contigerit, & fit ex volun-
tate indicis hanc controvæsiam dirimi posse: tamen si litigian-
tes renuant, dummodo hereditas, vel legatum diuidi non
possit, neque appetat quis vincat in iure: probat Textus in
leg. si duobus. Cod. communia delegatis. ibi: latus in
huiusmodi casibus: rei iudicem fortuam esse, & sortem in-
ter alterantes adhibendam, vt quem sortis præsenterit, is qui
dem habeat potestatem eligendi: & leg. si cum ambo sibi in-
dicari, & aliis Suan. t. 1. de Relig. lib. 2. de superfl. c. 22. n. 4.
Sanch. lib. 1. in decal. c. 3. n. 57. Ratio est: quia index ex officio
completere

DE
ASTRO
PALA
TOM.